

Liên đoàn lao động TP.HCM
Công đoàn Trường Dự bị đại học TP.HCM

TRƯỜNG TÔI

Nhân dịp ngày kỉ niệm ngày Nhà giáo Việt Nam 20/11/2021 và kỉ niệm 45 năm ngày thành lập Trường Dự bị Đại học TP.HCM, Công đoàn Trường tổ chức cuộc thi viết về Trường với nhiều chủ đề. Tôi đã thật sự băn khoăn không biết nên viết gì để hoàn thành nhiệm vụ “tham gia các hoạt động” thường niên do Công đoàn Trường tổ chức. Với quãng thời gian 11 năm làm việc tại Trường Dự bị đại học TP.HCM từ ngày đầu tiên đến nay, thời gian không quá dài cũng chẳng ngắn nhưng đủ để tôi sống với nghề; cống hiến, phát triển bản thân và có những trải nghiệm quý giá trong đời.

45 ngày thành lập Trường năm kể từ Lễ kỉ niệm đầu tiên nhưng lại là một lễ kỉ niệm vô cùng đặc biệt: không hoa, không quà, không gặp gỡ, không học sinh, và nhiều cái không khác khi TP. HCM và Trường tôi nói riêng và cả nước nói chung vừa trải qua đợt dịch Covid – 19 lần thứ 4 đầy căng thẳng và nhiều mất mát. Dầu có vậy, tôi vẫn được sự mạnh mẽ, kiên cường vượt khó của của toàn thể Quý Thầy/Cô, CB – VC, và thế hệ học sinh K32 bước vào năm học mới với khó khăn, thử thách và chứng tỏ mình. Chính vì vậy, tôi và những đồng nghiệp của mình luôn vững tin Trường tôi luôn phát triển, vững mạnh trong tương lai.

Nhớ những ngày đầu tiên, tôi đã rất hân hoan, vui sướng và hạnh phúc khi biết mình được chính thức được tuyển dụng vào làm việc tại Trường. Có thể nói ngày ấy là một ngày đặc biệt trong cuộc đời làm nghề giáo của tôi. Tại nơi đây, tôi đã thật sự bắt đầu sự nghiệp của mình, thật sự được đứng trên bục giảng, làm người thầy, người cô như ước mơ tôi hằng ấp ủ. Tôi đến với trường Dự bị Đại học TP. HCM với bao bỡ ngỡ, lo âu, và hồi hộp chờ đợi công việc mới. Nhưng với sự giúp đỡ và hướng dẫn nhiệt tình của Ban Giám Hiệu, cô Trưởng bộ môn, các bạn đồng nghiệp và toàn thể cán bộ - công nhân viên của nhà trường, tôi lớn lên và trưởng thành mỗi ngày. Sau nhiều năm công tác tại trường, từ một cô sinh viên nhút nhát, e

dè, thiếu tự tin, tôi ngày càng mạnh dạn hơn, vui vẻ và hòa đồng hơn với đồng nghiệp, tiến bộ trong chuyên môn và được học sinh yêu mến. Tôi coi đây như ngôi nhà thứ 2 của mình. Ở đây, tôi có bạn bè, đồng nghiệp chia sẻ những vui buồn trong cuộc sống, có thầy cô chỉ bảo tận tình và có những lứa học trò thân thương. Tôi không biết lý do nào đưa tôi đến với nghề giáo, lại càng không biết lý do nào để tôi chọn trường Dự bị Đại học TP.HCM làm điểm dừng chân. Tôi chỉ biết tại nơi đây, tôi tìm được niềm vui trong công việc hàng ngày của mình, kể cả những công việc mà tôi kiêm nhiệm. Tuy nhiên, không phải lúc nào tôi cũng vui, cũng hoàn thành công việc, cũng được khen ngợi. 11 năm công tác, có những lúc tôi khóc như một đứa trẻ trước đồng nghiệp trong quán café, trong văn phòng, ngoài hành lang dãy nhà A; mất ngủ trắng đêm khi phạm phải những sai lầm trong nghề mà bản thân tôi luôn bị ám ảnh nhiều năm. Nhưng thời gian và công việc “dạy và dỗ” tại nơi này, sự động viên chân tình từ những “người bạn tri kỉ” đã giúp tôi bình tâm, mạnh mẽ, trưởng thành và kiên định đi tới cùng với nơi tôi đã chọn.

Có thể nói, trường Dự bị Đại học TP.HCM là cánh cửa vào đại học cho nhiều thế hệ học sinh. Bốn mươi lăm năm qua, Trường Dự bị Đại học TP. Hồ Chí Minh quả là nơi âm thầm bắc nhịp cầu thân yêu cho hàng vạn học sinh bước vào ngưỡng cửa đại học. Đó là những người lính trẻ vừa rời tay súng ở khắp các chiến trường; những thương binh, bệnh binh đã để lại một phần xương máu nơi trận mạc; những đứa con của các liệt sĩ mà cha mẹ của họ đã cống hiến cuộc đời mình cho sự nghiệp giải phóng dân tộc; những cán bộ, công nhân trực tiếp sản xuất đã có thành tích cao; con em của các Dân tộc ít người, con em của đồng bào ở vùng cao, vùng sâu, biên giới, hải đảo vùng có điều kiện kinh tế - xã hội đặc biệt khó khăn ... Nếu không có nơi đây, có lẽ ước mơ bước vào cổng trường đại học của các em sẽ khó khăn hơn. Các Thầy, Cô giáo ở Trường Dự bị Đại học TP. Hồ Chí Minh luôn dõi theo từng bước đi của các em. Sự trưởng thành và đóng góp của các em cho xã hội là niềm hạnh phúc lớn lao đối với Nhà Trường

Không chỉ có vậy, trường Dự bị Đại học TP.HCM, còn là nơi đào tạo, môi trường thực tập tốt để những thế hệ giáo viên trẻ lớn lên và trưởng thành. Cuộc sống còn nhiều lo toan, vất vả nhưng hầu hết các Thầy/Cô – CB -VC của trường, đặc biệt

là các giáo viên trẻ luôn cố gắng học hỏi, trau dồi kiến thức chuyên môn để đóng góp nhiều hơn nữa cho sự nghiệp giáo dục của Nhà Trường.

Bốn mươi lăm năm một chặng đường phát triển, không phải là quá dài đối với một đời người nhưng là cả cuộc đời làm nghề giáo đối với quý thầy cô đã gắn bó với trường ngay từ những ngày đầu thành lập. Trải qua chặng đường 45 năm, với những biến động đôi lúc tưởng chừng khó vượt qua, Trường Dự bị Đại học TP.HCM đã có nhiều nỗ lực để vượt qua khó khăn, vươn lên tự khẳng định mình, đạt được thành tích xuất sắc trong sự nghiệp giáo dục. Đó là nhờ sự quyết tâm, gắn bó, đoàn kết chèo lái con thuyền trường Dự bị Đại học TP. HCM của toàn thể cán bộ - công nhân viên chức của trường trong suốt 45 năm qua. Nhìn lại chặng đường đầy gian truân, thử thách nhưng vẻ vang ấy, tôi lại càng tự hào được là giáo viên của Trường, được đóng góp một phần sức lực nhỏ bé của mình trong quá trình phát triển và đi lên của Trường Dự bị Đại học TP.HCM.

Người Viết

Đinh Thị Bích Liên